

Η κοίμηση του φωτιστού των Σλάβων αγ. Μεθοδίου

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](http://www.pemptousia.gr/?p=84613)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=84613>]

Οι εχθροί του Μεθοδίου έστειλαν στη Ρώμη τον πρεσβύτερο Ιωάννη, με σκοπό να «ενημερώσει» τον πάπα και να τον συκοφαντήσει. Η αντίδραση του Πάπα ήταν άμεση. Κάλεσε σε απολογία τον αρχιεπίσκοπο (879). Στη Ρώμη το Μεθόδιο συνόδευσε και ο πρεσβύτερος Wiching. Ο ηγεμόνας πίστευε ότι ο Μεθόδιος θα παραμεριζόταν και τη θέση του θα κατελάμβανε ο ευνοούμενός του! Ο Μεθόδιος σημείωσε μερική επιτυχία. Έπεισε τον πάπα ότι έχει δίκαιο να τελεί τη λειτουργία στη σλαβική. Αυτός αθώωσε το Μεθόδιο για να μην κακοκαρδίσει την Εκκλησία της Βουλγαρίας που υπεραγαπούσε τον τελευταίο. Εξάλλου ήταν ήδη γνωστές οι βλέψεις του παπικού θρόνου για την Εκκλησία της Βουλγαρίας.

Ο Πάπας προσπαθεί να θέσει σε εφαρμογή μία μέση λύση. Σε επιστολή του προς το Μοραβό ηγεμόνα (880) «επιβεβαιώνει τα δίκαια του Μεθοδίου ως αρχιεπισκόπου Μοραβίας και επιτρέπει να τελείται η Λειτουργία στη σλαβική, συγχρόνως όμως διατάσσει το Ευαγγέλιο πρώτα να διαβάζεται στη λατινική. Ο Wiching ως ανταμοιβή για το σκοτεινό ρόλο που έπαιξε έλαβε την επισκοπή της Νίτρας. Επιστρέφοντας στη Μοραβία πριν από το Μεθόδιο νόθευσε τα έγγραφα και δυσφήμησε τον αρχιεπίσκοπό του. Ο Μεθόδιος διαμαρτυρήθηκε στον Πάπα και ο Πάπας με νέα επιστολή του έδωσε εξηγήσεις (881)[42]»[43].

Ο Μεθόδιος έχει αρχίσει να νοσταλγεί την Κωνσταντινούπολη, το ίδιο, όμως συμβαίνει και στον κλήρο, άρχοντες και λαό της Επτάλοφης για το σπουδαίο ιεραπόστολο. Έτσι μετά από πρόσκληση του αυτοκράτορα Βασιλείου Α', ο Μεθόδιος επιστρέφει στην Κωνσταντινούπολη το 882. Είναι πια 67 ετών. Ο Πατριάρχης Φώτιος μαζί με τον αυτοκράτορα αλλά και πλήθος λαϊκών και

κληρικών τον υποδέχονται με τιμές. Όπου έγινε δεκτός με εγκαρδιότητα.

Εκείνος, όμως, όσο και αν αγαπούσε την πατρίδα του, ένιωθε υποχρέωση να γυρίσει στη Μοραβία. Τα πράγματα στη Μοραβία ήταν πολύ δύσκολα. Εκεί, μη μπορώντας άλλο να μάχεται εναντίον των μηχανορραφιών των λατίνων, αποφάσισε να αποσυρθεί και να ασχοληθεί εντατικά με τις μεταφράσεις. Έτσι σε διάστημα επτά μηνών μετέφρασε στα σλαβικά ολόκληρη την Αγία Γραφή εκτός το βιβλίο των Μακκαβαίων. Στις 6 Απριλίου 885, ο Μεθόδιος αφήνει το πνεύμα του στα χέρια του δημιουργού του, αφήνοντας διάδοχό του το μοραβό μαθητή του Γοράζδο[44].

Κατά την εξόδιο ακολουθία του Αγίου Μεθοδίου αναρίθμητος λαός, αφού συγκεντρώθηκε, τον συνόδευσε με λαμπάδες και θρήνησε τον αγαθό διδάσκαλο και ποιμένα. Άνδρες και γυναίκες, μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και φτωχοί, ελεύθεροι και δούλοι, χήρες και ορφανά, ξένοι και ντόπιοι, ασθενείς και υγιείς, όλοι τον συνόδευσαν, γιατί έδινε τα πάντα σε όλους, για να τους κερδίσει. Οι μαθητές του τέλεσαν τη νεκρώσιμο ακολουθία στην ελληνική, τη λατινική και τη σλαβική γλώσσα συγχρόνως, ενώ αμέσως μετά τοποθέτησαν τη σωρό του στον καθεδρικό ναό[45].

[42] Βλ. σχετικά Α. – Αιμ. Ταχιάου, *Κύριλλος και Μεθόδιος*, Θεσσαλονίκη 1992, σσ. 158-160.

[43] Δ. Γόνη, «Ιεραποστολικοί αγώνες των αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου-Αποτίμηση της προσφοράς τους», Βιβλιοθήκη Πορφυρογέννητος της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος,

[http://www.apostoliki-](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=hist&NF=1&main=texts&file=)

[diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=hist&NF=1&main=texts&file=](http://www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/catehism/theologia_zoi/themata.asp?cat=hist&NF=1&main=texts&file=)
(2012).

[3] Α. – Αιμ. Ταχιάος, «Το έργο του Κυρίλλου και Μεθοδίου είναι κοσμοϊστορικής σημασίας», *Αφιέρωμα Πολιτιστική Επανάσταση, εφημ. Μακεδονία*, 13/5/2012, σ. 3.

[4] Δ. Κατσάνος, «Άγιοι Κύριλλος & Μεθόδιος οι εκ Θεσσαλονίκης (9ος αιώνας). Ισαπόστολοι, Ιεραπόστολοι, Φωτισταί των Σλάβων, Προστάτες και Άγιοι της Ευρώπης», <http://www.thessalonikeis.gr/HISTORIA/SCyrillosKeMethodios.htm> (2012)